

גיליון מס' 1767 * כ"ה בחשוון תשס"א * 9 בנובמבר 2001

גאווה דליה רביקוביץ'

**אפילו סלעים נשברים, אני אומרת לך.
ולא מחמת זיקנה.
שנים רבות הם שוכבים על גבם בחום ובקור,
שנים כה רבות.
כמעט נצר רושם של שלוה.**

**אין הם זדים ממקומם,
וכך נסתרים הבקיעים
מעין גאווה.**

**שנים רבות עברות עליהם בציפייה
מי שעתיד לשבור אותם, עדיין לא בא.
ואז האיזוב משגשג, האצות---
והים מגיח וחוזר
ודומה הם ללא תנועה.**

**עד שבא כלב ים קטן
להתחכך על הסלעים
יבוא וילך.
ופתאום האבן פצועה.**

**אמרתי לך
כשסלעים נשברים זה קורה בהפתעה,
ומה גם אנשים.**

דבר המערכת

אז כתבתי שאנחנו חסרים עוד 11 חברים בדרכים שונות ומשונות.
הנר סופג הכל אומרים. וזה גם נכון.
יש בידי דף מידע שמדבר על שמתכננים להביא לכאן סדנא, פרויקט שנקרא: "דיאלוג בין חברים"
- "כדי להבטיח מרקם חברתי חזק, ליצור דיאלוג בצורה נכונה בין חברים."
ואני מניחה שיניחו האנשים את האגו שלהם בצד לתקופה זו של הדיאלוג, וינסו להיות הוגנים
רעיונית למען המטרה הנעלה של הצבעה נכונה בקלפי.
ואחר כך? ולפני זה? ועכשיו? כשאני שומעת שעוד שלוש משפחות מתכננות לעזוב אותנו לאנחות. -
עוד שלוש משפחות צעירות מתכננות לעזוב את הקיבוץ הזה כי הם מרגישים לבד, כי אין להם
עבודה, כי...

האם מישהו מהצוות הדמוגרפי שוחח איתם? הבנתי שלא. מישהו ממנהלי ההנהלות ניסה לעזור להם במציאת פתרונות? הבנתי שלא..
ואחר כך נשב שוב ובבכה על מה שיכול היה להעשות, את מי שאיבדנו ועכשיו חסר כי יכול היה לעשות: את זה ואת זה ואת זה - אילו היה נשאר.
למה צריכים להיות הדברים ככה? מהו הקור הנורא הזה השורר כאן?!
ואפילו עוד לא חורף כמו שצריך.

במשך שנות חיי הארוכות בקיבוץ הזה, בעולם הזה. אני רואה הרבה שינויים, אבל סך הכל חייבים להודות, בבסיס הכי אנושי -
אנחנו הולכים וחוזרים על אותם הטעויות שוב ושוב.
למה אנחנו לא לומדים באמת?
כי לא איכפת לנו מאחרים באמת, אלא רק מעצמינו?.....
אבל הרי בחרנו לחיות כקבוצה, לעזור לתמוך להעזר.....

האם רק בדיאלוגים כפויים או יזומים אנחנו מסוגלים להרים כפפה ולו לרגע?!

אוטוביוגרפיה בחמישה פרקים / פורשה נלסון

1. אני הולך ברחוב
במדרכה יש בור עמוק
אני נופל לתוכו
אני אבוד.... אני חסר ישע.
אין זו אשמתי

לוקח לי נצח למצוא דרך החוצה.

2. אני הולך באותו רחוב.
במדרכה יש בור עמוק;
אני מעמיד פנים שאינני מבחין בו.
אני נופל לתוכו שוב.
אני לא יכול להאמין ששוב הגעתי לכאן.
אבל אין זו אשמתי.
ושוב לוקח לי נצח לצאת -

3. אני הולך באותו רחוב.
במדרכה יש בור עמוק
אני רואה אותו
אני נופל לתוכו בכל זאת - כוחו של הרגל
עיני פקוחות;
אני יודע היכן אני.
זוהי אשמתי.
אני יוצא מיד.

4. אני הולך באותו רחוב.
במדרכה יש בור עמוק;
אני עוקף אותו.

5. אני הולך ברחוב אחר.

שבת שלום
שושנה שרקי

ימי הולדת

- 11/11 דיאן ניימרק
ניצן ג'קסון
- 12/11 אורי אדלשטיין
אלישע וולפין
- 13/11 דאגלס ארנולד
רפי פרנק
שר קסדן
זוהר דבולט
מירב לוי (נכדה סמברה)
- 14/11 נמרוד שוער (נכד עמית-גרשמן)
דן הרמץ
- 15/11 טל פלמה
עינת פלמה
שרון וינשטיין (נכדה אדלשטיין)
איתי דויל (נכד א. חצור)
- 16/11 דוד קולט
קרוב לפוב
- 17/11 אלה פרחי (נכדה וטרמן)

ימי נישואין

- 12/11 עפרה ואד משיח
- 13/11 רחלי ודודי פוקס
- 14/11 יניתה וזאב ניצן
- 15/11 צילה וויקטור בן רשף
נעמי טפר והרי ניר

פרורים
שבת שלום.

בזמן כתיבת שורות אלה אין חורף, אבל כל אוהבי הריח של הגשם - אל תתייאשו, הוא עוד יחזור.

אילן מ' (קיצור למדריך נעורים) סוף סוף הבין שכפר הנשיא פי 100 יותר טוב מאיילת השחר, ובא לגור פה. ברוך הבא.

בבניין הנעורים לשעבר ממשיכים השיפוצים. הרעיון הכללי הוא מעין משחק כסאות מוזיקלי בין הבתים:

התלתון הצעיר - לנעורים, התלתון הבוגר - לצעיר, הנעורון-נעורים - לתלתון הבוגר. מסובך אבל כנראה אפשרי.

מ"אנליטי" מוסרים שהכל דופק ויש הרבה עבודה. הכוכבים והדובונים מוסרים ד"ש מתוך הקופסאות.

"אילון (בעל הנס) מסר אירועים בע"מ" הפיק ערב תרבות בדואי מזהיר בערב שישי במועדון. היו מזרונים (כדי לשבת), נרות (בשביל האוירה), קפה שחור (בשביל הטעם) ונרגילות (בשביל הבריאות). אומרים שהיה טוב. כל הכבוד.

ו. בנים והנעורים זוכים כל שבוע לארוחת ערב בהפקת אילון (הנ"ל) פעם בשבוע במועדון. מי שהיה אמר ששווה לבוא.

עוד בנושא אוכל: השבת התקיימה ארוחת צהריים על הדשא של הפאב (אקס משק ילדים) והייתה הצלחה מסחררת. כל הכבוד לאיריס ויוחאי, אבלין והרולד.

למי שעוד לא יודע - יש מלא אבוקדואים שנפלו מהעץ, וכל הקודם זוכה.

ולמי שלא שם לב לתופעת הפרות שחוסמות לנו את הכביש (טובא-כ"ה) כדאי להזהר ולנסוע לאט. יש מי שכבר כמעט נכנס בהן וזה לא היה כל כך נעים.

ליאת אפשטיין, מיה קפלן ויובל דדוש יצאו ביום שבת לטיול ראשון של חוג מ"ט (משוטטים ירוקים צעירים) של המועצה. מיכל דדוש יצאה איתן ומסרה שהיה טיול מקסים (לאיזור תפן) למרות הגשם. ילדי כיתות ה' ו' עדיין יכולים להצטרף.

ילדי בר המצווה נסעו השבוע לחיפה במסגרת משימות הבר מצווה לבקר בבסיס חיל הים וגם צפו על הגנים הבהאיים.

רצינו לברר מה קורה בפרדס אבל משה מידר אותנו. אז אנחנו לא יודעות כלום חוץ מזה שיש שם קלמנטינות.

שבוע טוב לכולם, **גלי ורובי**

תוספות לפירוורים:

וימבלדון אנחנו בדרך - שחקני הטניס הצעירים של כפר הנשיא נוטלים בשבועות האחרונים חלק בתחרויות במסגרת "סבב וילסון" במרכז הטניס בקרית שמונה. במשחקי היחידים ההצלחה בינתיים חלקית, אבל במשחקי הזוגות זכה גליל רוזנקרנץ, במקום הראשון. הכסף הגדול בדרך....

ויטמינים כלכליים - החודש האחרון היה חודש שיא בפעילות מפעל האריזות של שלומי זולטי. בעזרת הצוות המתוגבר (כיפאק לכולם) בעבודה בשתי משמרות, כמעט סביב השעון, הצליחו שלומי והחבר'ה לספק את הדרישה, ואף להותיר רווח נאה ביותר בכיסו של הגזבר. אין ספק שזו סוכריית ויטמינים תרתי משמע.... השמועות אומרות שהחודשים הקרובים אמורים להיות לא פחות טובים, אז החזירו אצבעות....

לה'נין

יותר מאשר ישראל רוצה לצאת מה'נין
ג'נין רוצה לצאת מישראל.....
בלי לחץ אמריקאי, בלי כעס של בוש
אפילו בלי הפגנות של "די לכיבוש"

וגם אם לכאורה לאף אחד לא אכפת
ובפנים הלב ממש נצבט
ואם פעם אמרו "מעולה לעולה כוחנו עולה"
אז כל עגיבה מעידה: הקיבוץ חולה....

ואולי הניתוח יצליח והחולה לא ימות
אבל כל מי שעוזב משאיר הרגשה של יתמות
וכל מה שנאמר יראה לא חשוב
כי מה הן מילים לעומת ההרגשה שעצוב

ואם נאחל "בהצלחה" זה אומר ששם תשארו
ואם נאחל את ההיפך זה אומר שתחזרו?
אז סעו לשלום ודרך צלחה
ובלב נוסף - שובו בברכה

אבי ודורית

חדשות הרשת האופטית

* בשבוע שעבר הונחו הכבלים הראשיים למרכזים האזוריים.

* עקב צרוף מקרים מוזר נראה היה כי חברת "YES" משתלטת על תשתית הכבלים שלנו, ולא היא.
ההסבר פשוט: קבוצת מניחי הכבלים השתמשו בחולצות של "YES" שהיו להם מעבודות קודמות.

* השבוע מורכבים ארונות החיבור באזורים השונים. בהנחת הכבלים עצמם חל עיכוב עקב אי
הספקת כבל אופטי מרכזי שלא עבר את מבחני בקורת האיכות של המפעל. המשך העבודה בשבוע הבא.
הובטח לי שדבר זה לא יאריך את העבודה כולה שאמורה להסתיים בסוף דצמבר/תחילת ינואר.

* בקרוב יחלו בחיבור הבתים עצמם לרשת ודבר זה ידרוש תכנון לוגיסטי לא פשוט משום שנצטרך
להיכנס לכל בית ולהתקין את נקודת הרשת במקום. זהו גם המועד האחרון להצטרף לפרוייקט. כל
בקשה להצטרף לאחר מועד זה..... מה אומר לכם? ... אלוהים גדול.

רשת טלוויזיה בכבלים

ראשית מדובר ברשת נפרדת לחלוטין מהרשת האופטית. זוהי חיה אחרת לגמרי!

אינני אחראי אמנם לעניין אך אני בהחלט מעורה בו וברצוני להניח את דעתכם.
לא מתבצע כאן מחטף כלשהו. חוסר הבהירות נוגע לניסיון שמציעות החברות השונות, על חשבון
ולזמן קצר. ישנה אי הבנה כלשהי בינינו לבין החברות השונות. מכל מקום לא ניצור קשר מעבר
לניסיון, עם חברה כלשהי לפני שהדבר יאושר ע"י הציבור בכפר הנשיא.

בינתיים, גלישה נעימה

דוד אלמן

סיפורי ג'ינאן - 6

(קצת באיחור, אבל טרם תורגם עד היום - יוהנה)

קצב השניוני בסין מדהים. מדריך התיירים המצוין שלי, שיצא לאור לפני שנה, כבר התיישן. מדהים במיוחד הוא קצב הבנייה - הקמפוס כאן, למשל, עבר תהליך שיפוץ מקצה אל קצה, לכבוד חגיגות המאה של האוניברסיטה. מאז שהגעתי בסוף אוגוסט סללו מחדש את כל הכבישים, כולל דרכי אפר, וציידו אותם במדרכות רחבות, פנסי רחוב, ועצים בוגרים. עשרות דונמים של אדמת בור עובדו ונזרעו בזן מיוחד של דשא שנובט תוך 3 ימים, וזקוק לכיסוח תוך שבוע. עוד עשרות דונמים התכסו בריצוף. מהחלון שלי אני רואה, במקום סוללת אדמה ואבנים, דשא חלק ומגודר יפה. לא הרחק מכאן צג לו בנין חדש בעל ארבע קומות, 50 X 50 מ', עם אריחים על הקירות, וזכוכית בחלונות, בהם כבר דולקים אורות. כשהגעתי, היו במקום רק היסודות. לפני שעה קלה הלכתי למדוד את היקף הבנין, ומצאתי עשרות סטודנטים מתנדבים עסוקים בשתילת דשא ונקיון הסביבה. בתוך המדשאות והריצוף החדשים הופיע גם פסל חדש של קונפוציוס, (CONFUCIUS) מחכה עדיין להסרת הלט האדום המכסה אותו. במרחק 50 מ', שוב באמצע דשא טרי, עומדים סלעים ענקיים בגובה 6 מ', שסותתו בידי הטבע בסגנון הנרי מור. ובכל השטח, בכל מקום, עשרות אלפי פרחים בעציצים יוצרים ים של צבעים, ומעל הראש גם צבעים, צבעים - סרטים, בלונים דגלים ארוכים עם כתוביות בסינית. לטכנולוגיה לא היה חלק בזה. הכל פרי עבודה של כוח אדם מסיבי, של מאות אנשים שערבבו את הבטון באתים, סתתו את אבני הקירות בפטישים, הובילו אותם במריצות. ידי אדם השקו את הדשאים בצינורות ונקו את השטח במטאטאי זרדים. החזרות לחגיגות בעיצומן. אני שומע זמרת סופרן מכאן ומקהלת ילדים משם, במלון האוניברסיטה צוות העובדים מתאמן במחול לקראת היום הגדול. מיקרופונים רועמים וצווחים נשמעים בכל מקום.

באוניברסיטה התנופה מורגשת במיוחד כעת, אבל רואים את אותו הדבר גם במקומות אחרים. לרגל ראש השנה ביקרתי אישה אמריקאית - שנינו כנראה היהודים היחידים בג'ינאן. היא מורה בבית ספר יוקרתי. רק לפני חודש היא נכנסה לדירתה המפוארת המשקיפה על נוף הרים יפהפה. ביום ביקורי ישבנו והסברנו את הקידוש לעמיתיה הנצרים - וראינו שכבר הולך ובבנה מול החלון בנין בן שלוש קומות החוסם את הנוף. נ, יש מחיר לקדמה.

ג'ורג' נאי

סיפורי ג'ינאן - 8

לא מזמן נתקלתי באחד הוירוסים המסתתרים בקרביי הבירוקרטיה של קיבוצינו, כזה שכולנו מכירים וסבלנו ממנו, והוא פוגע בסידורים שעשיתי לפני צאתי לסין. הפרטים לא חשובים, העיקר שזה גרם לי לחשוב - אלוהים, כמה אני מפונק כאן. הפינוק מתחיל בקהילת המורים הזרים הקטנטנה, בה עזרה הדדית היא טבעית כמו נשימה. כל הותיקים סייעו לי בכל צעד ושעל, ועד היום ממשיכים לעזור, ברצון טוב ועם כל הלב. עוזרים

בהוראה, נותנים עצות על מה לקנות ואיפה, מה להזמין במסעדה, מה כדאי לראות ואיך להגיע, מוסרים מידע, ובעיקר - נותנים ידידות. אנחנו המורים החדשים גם מתחלקים בהווית ואינפורמציה.

המשרד לענייני חוץ אחראי למורים זרים, והוא מוכן לטפל בבעיותינו ביום ובלילה, תמיד עם חיוך. אנשיו פועלים ביעילות, במהירות, ובנדיבות. כשביקשתי מדפסת, קיבלתי אותה ביום המחרת. בקשתי למקדח חשמלי הייתה קצת יותר בעייתית, אבל מצאו לי אחד אצל המנהל, והזמינו אותי טלפונית לבוא לקחת אותו, בלי שאלות. הם פשוט מקשיבים, ומשתדלים לעזור.

מחוץ לקמפוס - אותו הדבר. כמובן, נועצים בי עיניים, אבל ללא איבה, כי גם מחייכים ומברכים בשלום. חנוונים משתדלים מאד להבין את מה שאני מבקש בפנטומימה (סיפרתי על איך הצלחתי לקנות כדורים לעצירות?). והמיקוח על המחיר מתבצע ברוח טובה, עם הרבה צחוק. והם כנים - הם כנראה לא יודעים להיות אחרת. אין לי אשליות שאני באיזה גן עדן, ב"עולם שכולו טוב". שרברב בא לתקן את בית השימוש, וכשעזב, נאלצתי לתקן את התיקון. הייתי רוצה דוד יותר גדול למים חמים; הייתי רוצה יותר מערוץ אחד בשפה האנגלית, במיוחד כשהערוץ האחד הוא, STAR SPORT, המשדר שעות ארוכות של גולף וטניס שולחן מאסיה; הייתי רוצה שלא תמיד יעשו הכל ברגע הארון; הייתי רוצה שיהיו פחות מדרגות ויותר אוויר. לא, זה לא גן עדן, אלא עולם אמיתי אבל שונה. ובכל זאת, יש לנו מה ללמוד מסין.

ג'ורג' נאי

יזכור

כ"ו בחשוון תש"ן (1989) נוח שיין
א' בכסלו תש"ן (1989) גב' בטי ניימרק

היי ציוניוני הדרך

חודש נובמבר

- 1947 - התאגדות רשמית של קיבוץ "הבונים", קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית בע"מ בחדרה.
- 1951 - הנהגת תורנות לפריקת אוטו.
- 1955 - מכונת חליבה חשמלית ברפת.
- 1961 - פירוק התנור להתכת גרוטאות וחלקי מטוסים מחוץ לבית היציקה של המפעל.
- 1965 - קבלת ספר תורה מקהילת מנצ'סטר, אנגליה (תרומת משפחתו של דייב לוי ז"ל).
- 1970 - מחלקת חיילי נח"ל אחרונה מגיעה למשק.
- 1975 - התחלת סלילת כביש המערכת.
- 1980 - המיקוד של כפר הנשיא : 12305
- 1987 - ביטול התפקיד של מ"א (מפקד איזור) - יחי הרב"ש (רכז בטחון שוטף).
- 1990 - המשפחות הראשונות של "בית ראשון במולדת" מגיעות לקיבוץ.

1995 - "בית יונתן" הופך מחדרי חולים ל"מרכז סיעודי".
2000 - האסיפה הכללית מאשרת בקלפי שינויים ותוספות ל-42 סעיפים של "תקנון הקיבוץ".

יצחק עדר

הודעה

אני אישית חייבת להודות, הודעה כזו עוד לא קראתי, מה איתכם??

מי שמוריד את הראשים של דמויות הגבר והאישה שעל דלתות השירותים הציבוריים, (אם הוא מסוגל ולקרוא מה שכתוב כאן) מתבקש להחזיר את הראשים' לתד של פאול.
פאול ב: אין לי יותר 'ראשים' כאלה.
פאול בילגורי תודה!

נמסר ל"דבריי עיי שריטה סינה. מתוך עלון גבת.

שינוי והתנגדות לשינוי

עמוק בתוכנו כולנו יודעים ששמירה על חיותה וכושר הסתגלותה של גבת למציאות ולסביבה מחייבים אותה לשינויים. המציאות והצרכים הם דינמיים וגם הם משנים צורה. לכן חברות השורדות לאורך זמן הן אותן חברות הנענות לשינוי מסתגלות מהר ואפילו מקדימות אותו. ברם שינוי הוא דבר מורכב. לדוגמא: פרעה ניאות לשלוח את בני ישראל ממצרים רק כאשר הבין שהמחיר שהוא עלול לשלם כבד מדי. וגם בני ישראל חרף העובדה שהשינוי שחרר אותם מעבדות, המשיכו להפציר במשה להחזיר אותם ל"סיר הבשר". אין ספק שסדר חדש הוא דבר קשה, אבל מדוע? פסיכולוגיים חברתיים שואלים: מדוע בני האדם נטועים כמו עמוק בעמדותיהם הראשוניות גם כאשר הם יודעים בוודאות שהשינוי יועיל להם? ומה אפשר לעשות כדי לנקוט עמדות אחרות ולהחליט בהם כוחות מתנגדים.

פריד היה בין הראשונים שעמד על תופעת ההתנגדות. כלומר, הוא הבחין שאדם במצוקה בא מיזמתו לקבל טיפול שנועד לשנותו ובה בעת הוא נאבק בעוצמה בכל שינוי שהטיפול נועד לחולל. אחרים הבינו ששינוי מאיים על בטחוני התעסוקתי של העובד, על מעמדו ואלה יש בהם כדי לעורר פחד המוביל להתנגדות. גורמים נוספים הם אמונות וערכים המושרשים בחברה שהשינוי מנוגד להם. לדוגמא ערכים אינדיבידואליים בחברה המכירה בערך הקולקטיבי. איום על כוח ההשפעה, פגיעה בקיים, שינוי סדר היררכי ופוליטי, ומסיבה זו נמצא כי מתנגדי השינוי המובילים עלולים להיות דווקא בעלי הכוח כשהשינוי דווקא מבטיח צמיחה ומובילות לשכבות היותר חלשות. סיבות נוספות להתנגדות והם מאפיינות את כולנו הם: צורך ביציבות, פחד מן הלא נודע והפחד מלאבד שליטה.

כיצד חלים שינויים למרות התנגדותנו?

אולם למרות כל התנגדותנו הטבעית חלים שינויים, מכיוון "שהכל זורם" והעולם שרוי בתהליך מתמיד של שינוי. כיוון שהאדם בטבעו תמיד רוצה לשפר לשכלל והוא יודע שקפיאה על השמרים תביא אותו לניווט ופיגור. לכן, לא תמיד ניתן לסכל שינוי, כיוון שרוב האנשים רוצים להחשף להזדמנויות חדשות המאפשרות להם להתפתח.

האדם מטבעו תמיד מחפש דרכים להפטר מן הסבל לשפר את איכות חייו ולהעביר את תנאי עולמו. לדוגמא הקהילה הקיבוצית היום יותר מתמיד "רעבה לאוטונומיה" לבטחון כלכלי וגם בה מתחוללים חידושים בקצב מדהים והיא אינה יכולה להיות צופה פסיבית בעולם נע וגועש. מאידך אסור שנראה במתנגדים חוסמי קדמה וצרי אופקים. ההתנגדות היא פן חשוב כיוון שהיא מאפשרת לשקול מחדש,

היא מבחינה בנזקים היכולים להתעורר, והיא יכולה להציע תיקונים לשיפור המחייבים את הגוף השולט לבחון את החלטותיו במשנה זהירות. לכן הפתרון להחליש כוחות מתנגדים ולחזק כוחות תומכים חייב לבוא בדרך של הבנה לגורמי ההתנגדות. תהליך השינוי מחייב שיתוף פעולה, מערכות מבוזרות, הוגנות, אינפורמציה באמצעות תקשורת ישירה (פנים מול פנים), סובלנות, אכפתיות, אובייקטיביות. רק אלה ועוד יבטיחו לנו דיונים בהם ההתנגדות לא תהווה חוסם לשינוי. שכן שיתוף פעולה כזה יבטיח דרכי התמודדות שיתחשבו בצרכי הפרט ובצרכי הקהילה, מבלי שנפגע כלנו פגיעה קשה.

קורס מיוחד לגברים

מכיון שהנושא מורכב, וקליטת החומר מאד איטית, בכל קורס ישתתפו מקסימום 8 גברים. ההרשמה תפתח בשבוע הבא.

- נושא 1 - ממכונת הכביסה לשולחן הגיהוץ, התהליך המסתורי... (שקפים)
- נושא 2 - פיתוח מדעי אחרון: לבשל ולזרוק את האשפה - אינם גורמים לבעיות בזקפה (תרגול במעבדה)
- נושא 3 - להעניק פרחים לחברתך, אפילו אם אתה נשוי לה, לא גורם נזק!
- נושא 4 - גליל נייר טואלט: האם הוא "נולד" במתקן לנייר?? (דיון)
- נושא 5 - כיצד להוריד את מכסה האסלה - צעד אחר צעד
- נושא 6 - גברים אמיתיים מעיזים לשאול אנשים, כאשר הם הולכים לאיבוד (ספורים מפייהם של מאצ'ויים אמיתיים)
- נושא 7 - לארוז תיק או מזודה - אי-יכולת פיזית, או אי-יכולת שכלית נרכשת? (וידיאו)
- נושא 8 - שטיפת כלים - העולם הלא-ידוע (הכשרה מעשית)
- נושא 9 - אפשר להרים את מושב האסלה ולהשתין בלי להתיז! (תרגול קבוצתי)
- נושא 10 - ההבדל בין סל הכביסה לבין הרצפה (צלומים)
- נושא 11 - האם כלי האוכל עפים לבדם לכיור בסיום הארוחה? (דוגמאות בוידיאו)
- נושא 12 - האם מאבדים את הזהות אם לא מחזיקים ביד את השלט לטלויזיה?
- נושא 13 - שליטה עצמית למלחים בקניות בקניון (תרגול מעשי, בלי תלונות)
- נושא 14 - כיצד להלחם בנינון שכלי: איך לזכור ימי הולדת, ולהתקשר הבייתה כשאתה מאחר (תרגול בכתובה יוצרת)
- נושא 15 - כיצד למצוא דברים: להתחיל לחפש במקום הנכון, במקום לצעוק בכל הבית
- נושא 16 - לומדים לחיות: ההבדלים הבסיסיים בין אשתך לבין אמא שלך
- נושא 17 - התמכרות לכדורגל: זהירות! יתכן שאתה מכור! (הרצאה ממוחזרת גמילה) המשתתפים שישדרו יקבלו תעודת הצטיינות בסיום בקורס!

הובא לשידורי ע"י **רחל גינת**

"What's another word for thesaurus?"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues since nov.1999

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page - News of KH in pictures

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!